

Huisgedicht Autisme = blijvend op weg

te eerlijk, te druk, te vaak
op het verkeerde moment
op de verkeerde plek

kijk niet naar het wat
maar naar het waarom

een juf, een moeder
het kind gezien

omhels het verschil
comfort, stress en onbegrip
de emmer stroomt over
de snelweg van het brein
blijkt zo vaak een zandweg te zijn

een voorspellingsfout, gevaar
veel te precies voorspellen

en toch kan het
het zandweggetjesbrein maakt creatief

en dan de vloek van Kennedy
"Do not ask what your country can do for you
but ask what you can do for your country"
maar tegen welke prijs
wat doe je zelf
wat mag je aan een ander vragen
leer te zijn wie je bent
die emmer zal weer vollopen

het perspectief verandert
de heilige huisjes ware wetenswaardigheden
vallen uit elkaar
de werkelijkheid is te complex
gelukkig is er een model
al mag dat geen werkelijkheid zijn

we onderzoeken het
de blinde onderzoekers voelen een speer
een boom een muur maar geen olifant
het model van de olifant is er niet

extreem menselijk gedrag
daar winden we geen doekjes om
een stoornis werkt
een vis kan niet in de boom klimmen
hoe kunnen we die in een vijver laten zwemmen

het lichaam voelt wel
analyseert een zwarte doos
en zie dat maar eens om te draaien
een spirituele existentiële dimensie
haalt het brein naar het lichaam

ervaren onwetend kijken wij om het hoekje
we beklimmen beiden een berg
de dwerg werpt hem omver

als het geen taal heeft
bestaat het niet
een kanarie kan niet bestaan
zonder kanarie te heten

we zijn inclusief qua lengte
lichaamslengte verdeelt zich normaal
net als psychische gesteldheid
het normatieve de dichotomie
laten we los

het grote geheel leidt af
compartimentering, oogcontact, taalbekrachtiging
het vertraagt, de Ferrari heeft geen gaspedaal

rigiditeit is normatief
niet alle topsporters zijn autistisch

een mens kan zich ziek, gestoord,
kwetsbaar en verschillend voelen
de context positioneert

je mag een kanarie zijn
wees veerkrachtig en smeer je emotie uit
existentiële vragen mogen bestaan

elke kanarie heeft zijn eigen cultuur
daartussen loopt een muur
laten we die verkrumelen

wat wij zijn kruimels
op de rok van het universum

de rok waait omhoog, altijd op weg
buiten en binnenkant omhelzen elkaar